IMPERATIVE ALE SEZONULUI DE PRIMĂVARĂ

CONVORBIRE CU PROF. I. ŞICLOVAN, SECRETAR GENERAL AL F. R. F.

Sub semi-anonimatul partidelor de verificare, luptînd din greu cu zăpada, care se arată mai nedinduplecată decît oricînd, echipele de fotbal străbat perioada cea mai importantă a pregătirii lor în vederea noului sezon. Problema realizării unei instruiri cît mai complete, la un indice calitativ superior celui din sezonul trecut, rămîne pe primul plan şi ea a constituit punctul unic al discuţiilor din săptămîna trecută cu antrenorii formaţiilor de prima divizie.

Asupra acestui subiect şi, mai departe, asupra unora dintre chestiunile de actualitate ale sezonului fotbalistic, l-am rugat pe tov. **prof. ION SICLOVAN, secretar general al F.R.F.**, să ne dea lămuriri şi completări. Interviul care urmează este destinat marii mase de iubitori ai fotbalului, dornici să cunoască intenţiile forului de specialitate pentru această primăvară, atît de importantă, ţinînd cont de examenele pe care reprezentativa va fi chemată să le dea pe parcursul ei.

— Faţă de indicaţiile pe care F.R.F. le-a dat pentru sezonul de toamnă, cu ocazia cursului de la Snagov din iulie, anul trecut, noile îndrumări ce urmăresc ?

— Obiectivul principal la capitolul pregătire, rămîne ridicarea la o treaptă şi mai înaltă — sub toate aspectele — a desfăşurării acestui proces crucial pentru progresul fotbalului nostru. Cerem factorilor responsabili ai acestei activităţi — jucători, antrenori, medici, conducători — nu numai un efort şi mai mare, şi mai accentuat, dar le solicităm deplina înţelegere, acceptarea adevărului că în fotbalul actual nici nu poate fi vorba de realizarea unor performanţe constante, care să garanteze avansarea pe treapta consacrării, fără îndeplinirea unui proces de instruire de mare şi eficientă intensitate. În îndrumările prezentate la consfătuirea din săptămîna trecută, ne-am axat pe următoarele principale idei.

Creşterea capacităţii de efort pentru jocurile de mare răspundere. Atîta vreme cît nu sporim capacitatea de efort, nu vom realiza mare lucru. Sutele de mii de iubitori ai fotbalului de la noi sînt de acum familiarizaţi — atît din transmisiile de televiziune, cît şi din evoluţia unor echipe de mare calibru pe stadioanele noastre — cu stilul şi capacitatea de joc a formaţiilor celebre. Şi fiecare s-a convins, cred, că au dispărut de mult jucătorii-profitori. Nimeni nu are voie, nu se poate menaja, în fotbalul modern. Virtuozitatea, neapărată, nepusă în valoare de calităţi atletice, nu poate supravieţui. De aceea, programele ciclurilor săptămînale oferite antrenorilor, urmăresc realizarea unei pregătiri complete, la intensităţi maxime.

Al doilea obiectiv al programului de antrenament elaborat de F.R.F. este **modelarea conţinutului antrenamentului corespunzător solicitărilor din timpul jocului.** Urmărim deci realizarea unui antrenament modern, cît mai aproape de ceea ce se cere în meciul propriu zis şi dorim să îndepărtăm din conţinutul lecţiilor de pregătire, elementele anacronice, învechite, demodate, formale.

A treia idee a indicaţiilor noastre, **conştientizarea întregii activităţi de instruire şi cultivarea sistematică a personalităţii jucătorului,** urmăreşte eliminarea acelei pregătiri mecanice, şablon, în care jucătorii sînt simpli executanţi ai dispoziţiilor antrenorului. Un jucător de prima divizie trebuie să devină propriul său antrenor, să-şi dea seama de utilitatea, de folosul fiecărui exerciţiu şi, în consecinţă, să-i acorde toată atenţia, toată grija. Trebuie să ajungem la acea etapă în care antrenorii vor urmări din afara terenului, efectuarea pregătirilor individuale ale jucătorilor, aşa cum se procedează la toate marile cluburi. Prin aceste mijloace, dublate de o muncă psihologică susţinută, dorim să dezvoltăm personalitatea jucătorului, chemat — în grelele, severele şi atît de copleşitoarele meciuri cu miză — să demonstreze un înalt spirit de iniţiativă.

Finalul indicaţiilor noastre se referă la **accelerarea refacerii organismului sportivilor.** Încă mult neglijată, această problemă are aceeaşi importanţă ca şi procesul de instruire însuşi. Este necesar ca orele de după meci sau antrenament să devină la fel de importante, poate chiar mai importante, ca cele care le preced, adică invers de cum se petrec lucrurile acum. Pentru aceasta solicităm cluburilor şi asociaţiilor noastre eforturi pentru asistenţa medicală, de odihnă şi vitaminizare a jucătorilor lor.

— Înţelegem, din toate cele expuse, că apăsarea „pedalei intensitate" continuă, în comparaţie cu ceea ce s-a recomandat în sezonul trecut. Consideraţi că jucătorii noştri sînt capabili de eforturi în plus ?

— Fără discuţie, da. După opinia mea, cele mai multe dintre partidele de prima divizie nu ating nici măcar acel barem elementar al desfăşurării eforturilor. Să ne amintim că, dintre meciurile văzute pe micul ecran sau ca spectatori direcţi, fie că era vorba de o mare partidă internaţională sau de una din campionatul nostru, cele pe care le pomenim cu admiraţie sînt meciurile în care s-a jucat fără reţineri, fără rezerve, fără întreruperi : o finală **Internazionale — Benfica** mi-a rămas pentru totdeauna în minte pentru că ea a însemnat o întrecere fără nici un fel de pierdere — de timp sau calitate. Sau jocul din tur, **Dinamo—Steaua,** n-a întrunit sufragii unanime, tocmai pentru că nimeni n-a chiulit, în acel joc, de la obligaţiile de fotbalist de frunte ? Dar, cum aminteam, în marea majoritate a partidelor din campionat şi ale reprezentativelor noastre se joacă puţin şi lent. Întreruperile sînt frecvente — spre exemplu, prima repriză a întîlnirii Steaua—Rapid, din actualul campionat a durat efectiv, 30 minute şi 25 secunde — iar ritmul, să nu mai vorbim ! De cîte ori nu asistăm la meciuri jucate parcă cu încetinitorul ! Convingerea noastră rămîne aceea că fotbalul românesc nu se poate valorifica — faţă de calităţile naturale, de talentul jucătorilor săi — numai şi numai din pricina unei pregătiri cu jumătăţi de măsură.

— Aţi amintit de obligaţia cluburilor, asociaţiilor, de a începe o eră nouă în direcţia asigurării unei rapide refaceri a organismelor jucătorilor, printr-o intensă şi organizată asistenţă după meciuri şi antrenamente. Ce ne facem însă cu stadioane ca cele din Petroşeni, Tg. Mureş, Oradea, Arad — stadionul C.F.R. care nu oferă nici minime condiţii de asistenţă, doar cîteva duşuri ; sau chiar cu stadioane noi sau destul de noi care nu dispun nici ele de instalaţii corespunzătoare. Ne gîndim la stadioanele din Bacău, Craiova, Piteşti, Arad (U.T.A.). Ce înţelegeţi să întreprindeţi în această privinţă ?

— Dorim să acţionăm energic. O adevărată asistenţă post-meci presupune o prelungită baie într-un bazin cu apă caldă, masaj, consumarea obligatorie după jocuri şi antrenamente de produse lactate, răcoritoare şi vitamine. Problema cea mai dificilă este amenajarea bazinelor de care nu beneficiază actualmente decît puţine dintre echipele noastre. Federaţia intenţionează ca, pe de o parte, să sprijine material echipele de prima divizie în lucrările de amenajare a bazinelor dar, pe de alta, să ceară conducerilor mai multă iniţiativă, mai multă operativitate în realizarea acestor minime condiţii de asistenţă pentru fotbaliştii fruntaşi. Socotesc că, după o perioadă de timp, va trebui să intervenim cu măsuri mergînd pînă la suspendarea echipei din campionat, dacă vom constata neglijenţă şi nepăsare. Dacă solicităm sportivilor eforturi, trebuie să ne îngrijim mai intens de condiţiile lor de pregătire.

— Să abandonăm, acum domeniul pregătirilor propriu zise şi să ne oprim la pregătirile de ordin organizatoric. Aici ar fi de ştiut dacă F.R.F. doreşte să curme situaţia privind dictarea sancţionărilor din campionat, în sensul de a urgenta operaţiile de informare a comisiei şi de a activiza chiar comisia de disciplină în activitatea ei.

— În trecutul sezon s-au produs multe întîrzieri în anunţarea sancţiunilor, chiar în cîntărirea şi gradarea sancţiunilor. Motivele : tîrzia reunire săptămînală a comisiei, întrepătrunderea atribuţiunilor comisiei de disciplină cu acelea ale comisiei de competiţii şi altele. Spre a evita defecţiunile, intenţionăm contopirea comisiei de disciplină cu cea de competiţii. Şedinţele acestei comisii cu atribuţii lărgite vor avea loc marţea, astfel ca şi pentru eventualele partide de miercurea deciziile ei să opereze. În sfîrşit, fixarea unui tabel de sancţiuni gradate şi refacerea evidenţei sancţiunilor primite de jucători va ajuta, cred, la evitarea unor decizii nedrepte, care a stîrnit, pe bună dreptate, nemulţumiri.

— Fiindcă sîntem la capitolul disciplină, credem că cititorii noştri doresc să ştie care este atitudinea F.R.F. faţă de unele abateri grave de la disciplină, chiar de la conduita cetăţenească a unor fotbalişti fruntaşi ? Recent s-a ivit cazul Iancu...

— Trebuie spus că, din păcate, unii dintre jucătorii de frunte aruncă — prin comportarea lor — o pată asupra colegilor lor, elemente disciplinate şi corecte. Dacă pînă acum măsurile federaţiei au mers pînă la suspendări limitative, de acum înainte va trebui să ne gîndim cu toată seriozitatea la aplicarea sancţiunii maxime, scoaterea din viaţa sportivă, a acelor elemente care — prin repetatele abateri — au dovedit că nu înţeleg să răspundă printr-o minimă înţelegere datoriilor ce revin unui fotbalist de frunte. În momentul de faţă F.R.F. anchetează o serie de cazuri de actualitate. Jucătorii uită prea uşor că, dată fiind popularitatea sportului şi a echipelor pe care le reprezintă, în mod normal, exigenţa opiniei publice faţă de ei este mult mai mare. Că popularitatea aduce satisfacţii, dar şi obligaţii ! Datoria noastră este să intervenim acolo unde abaterile se repetă, unde — aşa cum spuneam — apare îndărătnicie, reaua voinţă. Acolo, misiunea educativă a sancţiunii trebuie să-şi facă apariţia.

Sînt doar cîteva dintre aspectele actuale ale preocupărilor F.R.F. În săptămînile care au mai rămas pînă la reluarea campionatului, ne vom mai opri şi asupra altora.

Eftimie IONESCU

- **PROCESULUI DE INSTRUIRE — O INTENSITATE MEREU SPORITĂ !**
- **JOCUL MODERN A DESFIINŢAT FOTBALIŞTII-PROFITORI**
- **SE CHIULEŞTE ÎNCĂ ÎN MECIURILE NOASTRE DE CAMPIONAT !**
- **CE FACEM CU CONDIŢIILE DE ASISTENŢĂ POST-ANTRENAMENT DE LA MAJORITATEA STADIOANELOR DE PRIMA DIVIZIE ?**
- **VOM ŞTI MARŢEA SEARA SANCŢIUNILE PENTRU ABATERILE DIN ETAPA DE DUMINICĂ ?**
- **NU VA FI OCOLITĂ PEDEAPSA MAXIMĂ FAŢĂ DE REPETATELE ABATERI DE LA CONDUITA CETĂŢENEASCĂ ALE UNOR JUCĂTORI FRUNTAŞI**

Carnet

ASALTUL TINEREŢII

de ***EUGEN BARBU***

Caracterul meu pesimist mă face să privesc cu îngrijorare spre viitor. O stare de încîntare, explicabilă la urma urmelor, domneşte după **drawul** de la Londra. Euforia cea mai roză a pus stăpînire pe sufletele noastre. Cred, poate mai convins decît alţii, că englezii au dorit foarte mult victoria pe **Wembley** şi că faptul că nu au obţinut-o, oricît au mascat-o ei cu faimoasa flegmă britanică, i-a afectat profund. Declaraţiile lui Ramsey nu pot să înşele pe nimeni şi dacă **primul Sir** al fotbalului a găsit acele cuvinte diplomatice ca să-şi ascundă amărăciunea, nu e mai puţin adevărat că bucuria noastră e meritată. Indiferent de grijile pe care mi le fac în legătură cu meciurile viitoare ale echipei noastre naţionale, şi nu voi înceta să semnalez de aici pericolele infatuării, greutatea acestui 1—1, nu poate să scape nimănui.

De fapt ce simbolizează meciul de la Londra ?

Este mai întîi **o victorie în concepţie.** Aşa cum s-a scris de către martori şi comentatori, pentru prima oară, după ani şi ani, **o echipă românească în deplasare** a jucat relaxat, fără complexe de inferioritate. Acest fapt mi se pare de mai multe ori îmbucurător pentru că poate deschide o eră nouă în ceea ce priveşte atît de neglijata **pregătire psihologică a jucătorilor noştri.** Cum ştim, în jurul **naţionalei** au roit multă vreme oratori de profesie, sfătuitori îngrijoraţi de soarta fotbalului şi acei chibiţi dăunători care poate dintr-o pornire sinceră de a ajuta, nu au făcut decît rău. Jocul cu balonul rotund, aşa cum o ştie toată lumea, nu se învaţă în cabine şi nu înaintea meciurilor importante. Un observator atent şi bine pregătit poate anticipa încă de joi sau de vineri ce se va întîmpla duminică pe teren, aşa încît precipitatele vorbe dinaintea ieşirii pe gazon, practic nu mai au nici o valoare. Echipa este o formaţie simfonică, bine sau rău acordată de către un dirijor. Dacă membrii ei simt ezitarea **maestrului,** şovăiala lui, sînt pierduţi.

Dar vorbeam despre o victorie în concepţie. Care ar fi aceea ?

Mi se pare că **alcătuirea unei formaţii tinere** este cel mai mare triumf obţinut de selecţioneri asupra lor înşile. În sfîrşit, cineva, nu ştim cine, poate şi la îndemnurile repetate ale presei care are mari merite în acest domeniu, şi-a adus aminte de bătrîna vorbă clasică : **valoarea nu aşteaptă numărul anilor** şi a trimis la Londra o echipă de **mînji,** bătăioşi, **obraznici** în sensul nobil al acestui cuvînt, gata să-şi vîndă pielea cît mai scump. Obiectiv vorbind, **Anglia** din ianuarie nu era **Anglia** de la campionatele mondiale, ultimele rezultate trădau o stare de criză prelungită, dar a îndrăzni, iată totul, şi am îndrăznit. Anca, Domide, Boc, Dumitrache, Dinu. Nişte puşti care au ţinut în şah pe bătrînii vulpoi ai Albionului chiar la ei în bîrlog. Acest fapt înseamnă foarte mult şi cine nu recunoaşte este nedrept. Dar, repet, să stăm cu ochii spre Atena şi Lausanne, pentru că victoriile nu ţin prea mult, **ele ard ca o torţă grăbită şi n-aş dori ca un amical,** în cele din urmă, să ne facă să pierdem **o calificare** la care ţinem foarte mult...

Şi-acum să ne întoarcem la asaltul tinereţii din fotbalul nostru. Nu trebuie să fii istoric ca să ştii că Napoleon a cucerit cele mai preţioase victorii de tînăr, că Eminescu şi Bălcescu, dacă ar fi să fii literat, **s-au exprimat** nu la vîrste matusalemice, că mari savanţi au ajuns la descoperiri epocale, nu totdeauna în preajma bătrîneţii. Venind la oile noastre, mă bucur că s-a terminat cu concepţia **senatorilor de drept,** a meritelor odată cîştigate şi niciodată restituite. **Să joace cei mai buni !** Iată deviza noastră.

Peste puţine săptămîni se redeschide campionatul. O serie de jucători tineri anunţaţi în coloanele ziarelor vestesc că intră în cea mai serioasă competiţie a ţării. Trebuie spus fiecăruia că are în bocanci bastonul de mareşal al fotbalului. Nimic şi nimeni nu-i poate opri să treacă peste titularii consacraţi. Asta nu înseamnă că am uitat de oameni foarte talentaţi cum sînt Coman, Năsturescu, Dobrin şi alţii. Sper că ambiţia cîrlanilor o să-i hotărască odată pentru totdeauna pe unii dintre ei să aleagă odată pentru totdeauna între balon şi cinzeacă. Le-o cere un om care a văzut multe lucruri şi care declară că nu e uşă de biserică.

A te stima, a voi mai mult de la tine însuţi, a ajunge acolo unde n-ai crezut niciodată că vei ajunge, iată ce le doresc să simtă la intrarea în stadioane. Cînd vor înţelege acest lucru, vom fi cu toţii în jurul lor, îi vom purta pe umeri şi vom aprinde făclii în cinstea lor. Credeţi că masei acesteia de **microbişti** din ţara noastră nu i se cuvine după atîta amar de vreme o seară de neuitat cînd o echipă românească o să cucerească, aici sau aiurea, un mare trofeu ? Visez la ziua aceea şi la cei unsprezece eroi care ne vor face s-o trăim...